

من مواعظ علی بن الحسین (علیه السلام):

کم من مفتون بحسن القول فیه، وکم من مغرور بحسن الستر علیه، وکم من مستدرج بالإحسان علیه.

(تحف العقول صفحه 281)

چه بسا افرادی که فریب تعریف‌ها و تحسین‌هایی که مردم از آنان می‌نمایند می‌خورند. انسان نباید فریفته قضاوت‌های مردم درباره خودش شده و بخاطر تساویل نفسانی از قضاوت صحیح در مورد خودش غفلت ورزد و توجه به این مسأله بالخصوص برای مسئولین حائز اهمیت است.

و همچنین انسان نباید از اینکه خداوند عیوب او را پوشانده مغرور شود و خیال کند که همیشه بدیهای او مستور می‌ماند. چه بسا خداوند در همین دنیا آنها را فاش کند و اگر در این دنیا هم با لطف و احسان خود فاش نکرد در قیامت (روزی که باطن افراد ظاهر می‌شود) آشکار کند. لذا ائمه (علیهم السلام) همانطور که در دعای شعبانیه نقل شده از خدا می‌خواستند که: «الهی لا تفضحنی یوم القیامة علی رؤس الاشهاد.»

و چه بسا افرادی که در اثر نعم الهی گرفتار استدراج می‌شوند، «وسنستدرجهم من حیث لا یعلمون». پس نباید ما بخاطر تمجیدهای مردم و ستر الهی و اعطای نعم او از قضاوت صحیح در مورد خود غفلت نمائیم.